

5.03. En brunstig, sort isslørvinge-han har erobret en helt jomfruelig hun, der lige er kommet op fra det kolde vand. Hun er ikke helt klar til ham, endnu.

Det er let at kende hannerne fra hunnerne (fig. 5.03). Hannen har ingen vinger, eller højest antydninger af dem. Hunnerne har store vinger. Men hvad de bruger dem til er lidt af en gåde. Vinger alene gør dem ikke til gode flyvere. Der skal være varme nok til, at de kan bruge flyvemusklerne. Jeg har nogle få gange set dem flyve, bl.a. en varm, stille dag i marts ved Fønstrup Bæk. Det var ikke nogen elegant flyvetur, vingerne flagrede uden takt. En nærtstående amerikansk art, der også er fremme om vinteren, bruger vingerne som sejl. Den rejser sig på bagbenene, folder vingerne ud og sejler så med vinden i ryggen af sted på vandspejlet. Det har jeg aldrig set en isslørvinge gøre, men det er bestemt værd at kigge efter.

Vel oppe på land kravler de nye slørvinger væk og søger skjul under blade, grene og små buske, der har beholdt bladene. Mange farer lur. De nyklækkede, lyse jomfruelige hunner bliver jagtet af gamle hanner. Ude på den hvide sne er de et let bytte for sultne mejser og måske bekkasinere.

De skal ikke kun søge ly mod fjender, men også mod kulde. Jeg har set voksne isslørvinger ved Fønstrup Bæk kravle ned i vandet, omgivet af luftbobler. Det kan næppe være for at lægge æg, da jeg har set både hanner og hunner dykke ned. Måske for at undgå lave temperaturer? I hvert tilfælde kender man en amerikansk slørvinge, som kravler ned under vandet for at værne sig mod meget lave lufttemperaturer.

Hanner på damejagt

Hannerne er dristige. De løber rundt ved bækkenes bred for at få fat i de helt nyklækkede hunner, lige så snart de kommer op på land. Men de er lyse og bløde og slet ikke klar til at parre sig. Det distraherer åbenbart ikke hannerne, der ihærdigt kravler op på ryggen af de jomfruelige hunner, der kun har ét i sinde: At komme ind i skjul og hærde i ro og fred. Men de husker dog at beskytte deres dyd mod de påtrængende hanner ved at bøje bagkroppen op under vingerne, så hannen ikke kan placere sine parringsorganer. Hunnerne skal være nogle dage ældre. Så skal de nok fortælle hannerne, at nu er de i parringshumør.

5.04. Hannen trommer på en tør brændenældestængel.